

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 30 de març de 2007.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18 d'octubre del 2005 la representació processal dels Srs. David i Jordi A.V. va formular demanda contra "C. S.A." sol·licitant que es declararessin nul·les les dues cancel·lacions dels dipòsits a termini dels que eren titulars els demandants i que van ser oberts per la seva besàvia a nom d'ells, així com les dues vendes dels valors "Technocom Shares", argumentant l'absència de consentiment en l'adquisició de les accions, la manca de determinació de l'objecte, la manca de legitimació de la Sra. B. per cancel·lar els dits comptes i comprar les citades accions, la manca d'enquesta de perfil inversor dels germans A. i de la Sra. B. la manca de coneixements financers de la citada senyora i el mancament de l'obligació d'informació per part de "C." i que, per tant, es condemnés a la demandada a reconstituir els dipòsits cancel·lats amb el valor de la data de la seva cancel·lació, a renovar els dits dipòsits fins execució de Sentència en condicions de durada i remuneració equivalents a les dels dos cancel·lats, a anul·lar tots els càrrecs fets en els comptes dels demandants, a pagar els interessos legals dels imports indegudament carregats, a indemnitzar als germans A.V. en concepte de danys, de totes les despeses

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

incorregudes com a conseqüència del present procediment, amb la quantitat simbòlica de 3.000 euros per cada un pels patiments ocasionats per la demandada i a pagar les costes judicials.

II.- La representació processal de l'entitat bancària "C. S.A." va contestar a la demanda en data 15 de novembre del 2005 oposant-se a la mateixa, argumentant que la Sra. Neus B. va obrir amb els seus diners uns dipòsits a nom dels seus besnéts menors d'edat i va registrar exclusivament la seva signatura per tal de fer els moviments que estimés escaients en les dues comptes, sense que la família dels menors en tingués coneixement fins la data de la mort de la citada senyora. Per aquesta raó, entenia la demandada que la Sra. B. podia portar a terme les actuacions que desitgés en relació a les citades comptes, incloses la compra de valors borsaris, i que els titulars dels comptes no podien ratificar la seva actuació sols en allò que consideraven que els beneficiava.

III.- Els litigants van formular oportunament el seus escrits de rèplica i dúplica reiterant els seus arguments.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 19 de setembre del 2006 desestimant en tots els seus termes la demanda formulada i imposant les costes del procediment a la demandant.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions, i no és objecte de discussió en aquest litigi, que en data 20 de desembre del 1987 la Sra. Neus B.V. besàvia dels menors Jordi i David A. va obrir amb els seus diners unes llibretes d'estalvi a la vista i uns dipòsits a termini a "La C.", avui dia "C.", a nom de cadascun dels dos nens i va registrar exclusivament la seva signatura en la fitxa de firmes (folis 26 i 27), ingressant diverses vegades diners propis i fent lliurement moviments en els citats

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

comptes, sense informar mai a la família dels menors. S'ha provat igualment que en data 9 de març del 2000 es van adquirir amb diners dels citats comptes 360 títols per cada un dels demandants del fons "Technocom Shares F.I." per un import de 20.542,10 euros cada un (foli 61 i 62) i les comissions de custòdia dels citats valors es van carregar en els comptes esmentats. En el moment de la defunció de la Sra. Neus B. en data 23 de desembre del 2004, els progenitors dels demandants, que encara eren menors, van tenir coneixement de l'existència dels dits comptes i dipòsits i van acceptar tàcitament la seva obertura i els abonaments fets en ells, però es van oposar als càrrecs efectuats. Per aquesta raó van formular la demanda que dona origen al present procediment, ratificant dita acceptació, però impugnant els càrrecs corresponents a les dues operacions d'adquisició del fons "Technocom Shares", els corresponents a la compra i custòdia dels citats títols i qualsevol altres derivats dels valors referits.

II.- Atès que la Sentència recorreguda considera que els demandants van ratificat l'obertura dels comptes, i per tant també totes les actuacions de la Sra. B. en relació als mateixos, els recurrents argumenten que no s'ha acreditat que la Sra. B. consentís l'adquisició dels títols del fons "Technocom", ja que els documents 1D i 1E que consten al foli 60 de les actuacions, a on s'autoritza l'adquisició, no són més que fotocòpies del document original i, per tant, no s'ha demostrat que el document 1E, a on consta un ordre de compra i que no està signat per la Sra. B. sigui el revers del 1D, que sí està signat.

Per tal de donar resposta a aquest primer greuge de la recurrent, cal posar de relleu que el document que consta al foli 60 de les actuacions conté a l'anvers (document 1D) l'ordre d'anular els dipòsits a nom dels germans A. i traspassar-los a la vista i fer també un traspàs de diners de la llibreta de la Sra. B. a la dels seus nets, ordre que consta signada per la mateixa amb data 8 de març del 2000 i al revers (document 1E) l'ordre de comprar "Tecnocom Shares" amb el saldo dels dos comptes i fer "reintegre de plaç", sense signatura, ni data. El citat document és efectivament una fotocòpia aportada amb la demanda i lliurada pel que sembla per "C." a sol·licitud dels demandants, però l'autenticitat

d'aquest document no va ser posada en dubte per aquests en la carta dirigida pel seu advocat al Banc en data 8 de juny del 2005 (foli 63), ni tampoc en la de data 6 d'octubre del 2005 (foli 68), ni en la demanda que dóna origen al present procediment, ni al seu escrit de rèplica, ni finalment van demanar a la demandada que aportés l'original del document en període probatori, raó per la qual la seva al·legació en aquest sentit en aquest moment processal és totalment extemporània.

III.- Pel que fa a les seves al·legacions en el sentit que no s'ha demostrat que el document 1E sigui el revers del 1D, s'ha de fer notar, per un cantó, que el document que van rebre els recurrents és un de sol i sols ells li atribueixen una referència diferent a l'anvers i al revers del mateix i, com hem dit, els recurrents mai van demanar que s'aportés el document original que hagués clarificat aquest punt, si és que l'entenien dubtós. Però és que, a més a més, si no es tracta d'una falsificació, cosa que no s'ha provat, en l'anvers del document signat consta una fletxa que posa de relleu que les ordres donades per la client i avalades per la seva signatura continuen al revers del document per manca d'espai. D'altra banda, els traspassos a la llibreta a la vista d'unes determinades quantitats que consten al document 1D s'expliquen si es volia fer una inversió amb aquells diners, inversió que s'ordena al document 1E, raons totes elles que valorades conjuntament porten a entendre que les dues cares del full formen part del mateix document. D'altra banda, s'ha de presumir que la única persona que tenia firma autoritzada i que feia moviments als comptes tenia informació sobre els extractes dels mateixos, sense que tingui rellevància que als extractes de C. dels folis 165 i ss es faci constar que es tracta d'una documentació que es trobava a la oficina, ja que els que cal presumir que rebia al seu domicili la Sra. B. no el tenia el Banc a la seva disposició i que els que s'aporten a les actuacions són els que quedaven a l'arxiu de l'oficina. Per aquesta raó, s'ha de considerar que la Sra. B. havia de poder observar que amb els diners dipositats als comptes s'havia fet una determinada inversió d'una importància notable, que aquesta havia estat desafortunada i, malgrat això, va mantenir els seus comptes a l'entitat demandada fins a la seva mort, raó per la què cal entendre que ratificava tàcitament l'actuació portada a terme pel Banc. Per últim, encara té

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

menys rellevància que en el document a on s'ordena la compra es faci referència a un fons de "Tecnoclom" en comptes de denominar-lo correctament com "Technocom".

IV.- En relació a l'argument reiterat pels recurrents de que la Sra. B. no tenia la representació dels seus besnéts pera actuar en nom d'ells, cal coincidir plenament amb la Sentència d'instància en el sentit que, havent obert els comptes amb diners propis i havent assenyalat com a única firma reconeguda la seva, la citada senyora podia operar lliurament amb el compte obert i els seus titulars podien ratificar o no la seva actuació, però el que no es pot acceptar és que la ratifiquin pel que fa a l'obertura dels comptes a nom dels seus besnéts i pels abonaments fets en elles i en canvi la vulguin desconèixer per aquelles actuacions en relació als esmentats comptes que no els hi eren favorables.

Per totes aquestes raons considerem que no hi ha dubtes sobre l'autenticitat del document en el què s'ordena l'adquisició d'uns determinats valors amb diners procedents dels comptes dels que són titulars els recurrents, que l'anvers i el revers del mateix s'han d'interpretar de forma conjunta, de tal manera que la data i la signatura que apareixen en el seu anvers s'han de referir també al revers i que, en tot cas, la Sra. B. va consentir tàcitament l'adquisició dels fons i, per últim, que les actuacions portades a terme per la citada senyora en nom dels recurrents no poden ser ratificades per aquests parcialment sols en la part que els beneficia.

V.- La recurrent argumenta igualment que no s'ha acreditat que la Sra. B. donés el seu consentiment per l'adquisició dels títols del fons "Technocom Shares". No obstant, ja hem posat de relleu que cal entendre que la signatura de la citada senyora per tal de fer uns determinats traspassos de fons comprenia també l'ordre de comprar amb el diners que provenien d'aquests uns determinats valors, ordre que, d'altra banda, també va confirmar tàcitament. Pel que fa a la data de les instruccions de venda, al document del foli 60 es fa constar la data del 8 de març del 2000 i aquesta ordre es va executar el 9 de març i amb valor 13 del mateix mes, com es pot observar al document del foli 61 de les

actuacions, raó per la qual no es pot detectar cap contradicció de la demandada en aquest punt, malgrat el primer paràgraf del foli 3 de la contesta a la demanda (foli 73) es pogués interpretar en un sentit diferent.

VI.- No es pot admetre tampoc el greuge de la recurrent en el sentit que la Sentència erra al entendre que no hi ha manca de determinació de l'objecte, ja que, segons el seu parer, no consta que C. informés correctament a la Sra. B. de la naturalesa i els riscos del fons que adquiria, ja que, malgrat és cert que l'article 3 de la Llei andorrana de Protecció del Consumidor disposa que aquest té dret a rebre una informació correcta sobre els productes i serveis que adquireix, en lloc diu que aquesta informació s'hagi de donar per escrit i, a manca de prova en contrari, cal presumir que la citada senyora va ser informada suficientment del producte que adquiria, encara que no se li manifestés res sobre els Estatuts, la política d'inversions, els dipositaris del fons, o si es tractava un fons d'inversió o un compartiment d'una SICAV, aspectes que no són de rellevància per la majoria de les persones que adquireixen títols d'un fons d'inversió, ja que no poden retreure d'aquestes dades cap informació addicional sobre quin és el risc que assumeixen.

El mateix es pot dir de l'argument de la recurrent en el sentit que no es va fer una enquesta del perfil inversor de la Sra. B., ni se li va donar informació sobre el risc de la citada inversió, ja que, en el mateix sentit que la Sentència recorreguda, estimem que no s'ha acreditat que no es donessin aquestes informacions, ni que la Sra. B., malgrat la seva edat, fos induïda a cap mena d'error per l'entitat financera, ni que no fos conscient del risc que assumia, malgrat els seus coneixement financers no fossin excessius i no tingués experiència en l'adquisició d'aquest tipus de producte.

Per aquestes raons no es pot entendre que la demandada actués incorrectament, ni menys encara s'apropriés dels diners de la seva client, quan seguint les seves ordres va invertir determinats diners en borsa i va cobrar les pertinents comissions.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

VII.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix als recurrents de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació dels Srs. David i Jordi A. V. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 19 de setembre del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-